

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 februari 2018 met nummer RvVb/S/1718/0587
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0140/SA

Verzoekende partij	de heer Erik BEURMS vertegenwoordigd door advocaten Mathy DEPUYDT en Jelle LAMMERTYN met woonplaatskeuze op het kantoor te 8570 Anzegem, Kerkstraat 1
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN
Tussenkomenende partij	de heer Peter MAEGERMAN vertegenwoordigd door advocaat Wannes THYSSEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Kasteellaan 141

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 30 oktober 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 7 september 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zottegem van 29 mei 2017 onontvankelijk verklaard en beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen haar rechtskracht herneemt.

Het college van burgemeester en schepenen heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van een bijgebouw, het bouwen van een nieuw bijgebouw en het bouwen van een terrasoverkapping op een perceel gelegen te 9620 Zottegem, Gaverland 94, met als kadastrale omschrijving afdeling 6, sectie B, nummer 0106F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 27 december 2017 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 25 januari 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 20 februari 2018.

Advocaat Mathy DEPUYDT voert het woord voor de verzoekende partij.

Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Wannes THYSSEN voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 22 mei 2008 weigert de verwerende partij, na een eerdere weigering door het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem, in graad van beroep aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van een hoeve.

Op 8 december 2008 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem een stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van een hoeve op basis van gewijzigde plannen. Nadat er echter is vastgesteld dat de werken niet volgens de vergunning van 8 december 2008 uitgevoerd worden, wordt op 13 augustus 2009 de stillegging van de werken bevolen.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 14 juni 2010 een stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van de werken die niet conform de vergunning van 8 december 2008 zijn uitgevoerd. In graad van beroep verleent de verwerende partij op 30 september 2010 de gevraagde stedenbouwkundige vergunning. Met het arrest met nr. A/2014/0107 van 4 februari 2014 vernietigt de Raad de beslissing van 30 september 2010.

Op 3 april 2014 verleent de verwerende partij de gevraagde regularisatievergunning opnieuw. De Raad vernietigt de beslissing van 3 april 2014 met het arrest met nr. RvVb/A/1617/0451 van 20 december 2016. Op 27 april 2017 verleent de verwerende partij nogmaals de gevraagde regularisatievergunning met uitsluiting van de tuinmuur links en onder de voorwaarde dat de raam- en deuropeningen in de linkerzijgevel worden uitgevoerd in mat glas.

2.

De tussenkomende partij dient op 21 februari 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het regulariseren van een bijgebouw, het bouwen van een nieuw bijgebouw en het bouwen van een terrasoverkapping" op een perceel gelegen te Zottegem, Gaverland 94.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem', vastgesteld met koninklijk besluit van 30 mei 1978 in woongebied met landelijk karakter.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 29 mei 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en sluit zich ter motivering aan bij het gunstige verslag van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 11 juli 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De verwerende partij vraagt de verzoekende partij met een aangetekende brief van 18 juli 2017 om een attest van aanplakking te bezorgen. De verzoekende partij bezorgt op 25 juli 2017 het gevraagde attest van aanplakking en voegt enkele verduidelijkingen over de tijdigheid van haar beroep toe.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 25 augustus 2017 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

De verzoekende partij dient op 28 augustus 2017 een replieknota in op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar

Na de hoorzitting van 5 september 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 7 september 2017 onontvankelijk. De verwerende partij beslist:

“ ...

De juridische aspecten

Artikel 4.7.21 §3 van de VCRO bepaalt dat het administratief beroep moet worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen die voor een belanghebbende derde ingaat de dag na de startdatum van de aanplakking.

De bekendmaking van een vergunningsbeslissing door aanplakking wordt geregeld in artikel 4.7.19 §2 van de VCRO dat stelt:

“Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, §2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af.”

Volgens het attest van aanplakking, gebaseerd op een verklaring op eer én op een controle ter plaatse door de gemeentelijke diensten, werd de beslissing aangeplakt op 9 juni 2017. Door appellant werd bij aangetekend schrijven van dinsdag 11 juli 2017 beroep ingesteld tegen de bestreden beslissing van 29 mei 2017. Het beroep werd dus ingesteld na het verlopen van de decretaal vastgestelde termijn van 30 dagen na aanplakking, een termijn die afliep op maandag 10 juli 2017.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het derdenberoep onontvankelijk is.

De bestreden beslissing kan haar rechtskracht hernemen.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken.

De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt dat zij door de uitvoering van de bestreden beslissing ernstige nadelen en schade zal ondervinden. Als de bestreden beslissing niet geschorst wordt, herleeft immers de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De verzoekende partij wijst op rechtstreekse inkijk in haar tuin vanaf de aangevraagde terrasconstructie, die zich op minder dan 3 meter van de perceelsgrens bevindt. Door de nieuwe te bouwen constructies zal het zonlicht weggenomen worden in de winter en sterk verminderen in de zomer. De verzoekende partij zal bovendien naar eigen zeggen worden geconfronteerd met een storend uitzicht. Ook de waarde van het perceel van de verzoekende partij zal in ernstige mate dalen.

De verzoekende partij stelt, met verwijzing naar de reële doorlooptermijn van de vernietigingsprocedure dat het resultaat van de procedure ten gronde niet kan afgewacht worden. Het uitvoeren van de werken kan op korte termijn gerealiseerd worden. Eenmaal de werken zijn uitgevoerd, zal het niet evident zijn om het herstel in de oorspronkelijke staat te verkrijgen.

2.

De verwerende partij voert aan dat de verzoekende partij op geen enkele wijze verduidelijkt waarom er een reële kans is dat het vergunde project in zijn totaliteit zal opgericht zijn vooraleer de Raad zich heeft uitgesproken over de vordering ten gronde. Op heden lijkt er volgens de verwerende partij geen enkele bouwactiviteit gaande te zijn op het bouwperceel, minstens toont de verzoekende partij het tegendeel niet aan. De loutere stelling dat de uitspraak in de vernietigingsprocedure te laat zal kan komen, kan niet volstaan.

Wat de hinderaspecten betreft, wijst de verwerende partij er op dat een schorsing geen preventief karakter meer kan hebben ten aanzien van het reeds opgerichte en geregulariseerde bijgebouw. De verzoekende partij stelt immers zelf dat het zonlicht nu reeds wordt weggenomen door de bebouwing.

De verzoekende partij toont volgens de verwerende partij evenmin de vermeende inkijk aan vanaf het terras, de financiële waardedaling of de vermindering van zonlicht aan met concrete gegevens, zoals verduidelijkende foto's. Het is, in de uitzonderlijke procedure die de schorsingsprocedure is, niet de taak van de Raad om zelf op zoek te gaan naar het aannemelijk karakter van de omschreven hinderaspecten.

De verwerende partij wijst er tot slot op dat de Raad reeds heeft geoordeeld dat een gebeurlijk moeilijk herstel van de plaatselijke toestand in geval van vernietiging van de betreffende vergunningsbeslissing op zich geen reden kan zijn om als ernstig nadeel de hoogdringendheid van de vordering te verantwoorden.

3.

De tussenkomende partij wijst er in eerste instantie op dat de bestreden beslissing het administratief beroep van de verzoekende partij onontvankelijk heeft verklaard. Volgens vaste rechtspraak is het voorwerp in dat geval beperkt tot de vraag of de verwerende partij de onontvankelijkheid op een regelmatige en wettige wijze heeft vastgesteld.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de stedenbouwkundige vergunning die herleeft, haar op zodanige manier raakt dat een uitspraak ten gronde niet kan worden afgewacht. Het gaat immers gedeeltelijk over een regularisatievergunning van werken die in het verleden reeds werden uitgevoerd. De tussenkomende partij wijst op de vaste rechtspraak van de Raad die stelt dat een vordering tot schorsing doelloos is en geen nuttig effect meer sorteren wanneer de werken ondertussen zijn uitgevoerd.

De tussenkomende partij stelt dat er enkel nog een aantal afwerkingswerken en een beperkte uitbreiding resten, waarvan zij verklaart dat zij deze werken niet zal uitvoeren in afwachting van een definitieve uitspraak van de Raad. Ook dit heeft volgens de tussenkomende partij tot gevolg dat er geen hoogdringendheid voorhanden is.

De tussenkomende partij stelt verder, met verwijzing naar enkele foto's, dat de verzoekende partij geen enkele vorm van hinder lijdt als gevolg van het bouwen van de beoogde constructies. De verzoekende partij geeft zelf geen enkele visuele weergave van de impact van de voorgenomen werken. Dit is volgens de tussenkomende partij niet verwonderlijk, gezien haar perceel is afgeschermd met een groenscherm, zodat de vermeende hinderaspecten onbestaande zijn.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de aanvraag onder meer betrekking heeft op de regularisatie van een bijgebouw. De nadelige gevolgen die de verzoekende partij naar eigen zeggen meent te ondervinden van het bijgebouw, kunnen niet meer voorkomen worden met een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, aangezien dit bijgebouw reeds is opgericht.

De tussenkomende partij verklaart in haar verzoekschrift tot tussenkomst bovendien dat zij geen uitvoering zal geven aan de resterende afwerkings- en uitbreidingswerken in afwachting van een uitspraak ten gronde door de Raad. Zij bevestigt dit voornemen op de openbare zitting van 20 februari 2018.

De Raad kan de schorsing van de bestreden beslissing enkel bevelen wanneer dit voor de verzoekende partij een nuttig effect heeft. Gelet op het gegeven dat een deel van de werken reeds is uitgevoerd en gelet op de voormelde verklaring van de tussenkomende partij, moet de Raad vaststellen dat er op heden geen hoogdringendheid voorhanden is.

Voor zover zich nieuwe feiten zouden voordoen die indruisen tegen de verklaring van niet-uitvoering van de werken, kan de verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor de nog te bouwen constructies opnieuw vorderen.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 februari 2018 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Chana GIELEN

Marc VAN ASCH